

รายงานผลการอบรม

โครงการอบรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา

: สาธารณสุข ชี้อัตถ์ โปรงใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง

และอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาด้านจริยธรรม

และการรักษาวินัยรวมทั้งป้องกันมิให้กระทำผิดวินัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖. ๓๐ น. ณ ห้องประชุมเฉลิมพระเกียรติฯ

ชั้น๔ อาคาร ผู้ป่วยนอก

รายงานโดย

งานกฎหมาย กลุ่มงานบริหารทั่วไป

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว

รายงานผลการอบรม
โครงการอบรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา
: สาธารณสุข ชี้อัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง
และอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาด้านจริยธรรม
และการรักษาวินัยรวมทั้งป้องกันมิให้กระทำผิดวินัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

รายละเอียดของแผนงาน/โครงการ

- สอดคล้องกับตัวชี้วัดในแผนยุทธศาสตร์ของโรงพยาบาลและมีเกณฑ์ (ร้อยละ อัตรา อัตราส่วน จำนวนฯ)
 - มีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า 80 คน
 - มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจหลังจบโครงการ
- ชื่อโครงการ โครงการอบรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา(Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ชี้อัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง และอบรม ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาด้านจริยธรรม และการรักษา วินัย รวมทั้งป้องกัน มิให้กระทำผิดวินัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
- วัตถุประสงค์ตามโครงการ
 - บุคลากรมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
 - บุคลากรรู้เท่าทันกระบวนการทุจริตคอร์รัปชัน และตระหนักถึงผลร้ายที่จะตามมาจากการทุจริตประพฤติมิชอบ
- กลุ่มเป้าหมาย/จำนวน
เจ้าหน้าที่และบุคลากรของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว จำนวน 80 คน
- ผู้รับผิดชอบโครงการ
คณะกรรมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (ITA)
- เครื่องมือ/วิธีการในการประเมินโครงการ
 - มีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า 80 คน
 - มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจหลังจบโครงการ
- งบประมาณ
ตามเล่มแผน จำนวน 15,600 บาท
ตามโครงการที่เขียนจริง จำนวน 4,600 บาท
- แหล่งงบประมาณของโครงการ เงินบำรุงโรงพยาบาล

/วัตถุประสงค์..

ความเป็นมาของโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พัฒนาเครื่องมือการประเมินเชิงบวกเพื่อมาตรวจการป้องกันการทุจริต และเป็นกลไกในการสร้างความตระหนักให้หน่วยงานภาครัฐ มีการดำเนินงานอย่างโปร่งใสและมีคุณธรรม โดยใช้ชื่อว่า การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ปัจจุบันการประเมินดังกล่าวได้ถูกกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่หน่วยงานภาครัฐทั่วไปจะต้องดำเนินการ

เพื่อให้การปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริตต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตและแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับส่วนรวม มีการจัดการความเสี่ยงด้านผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างเป็นระบบ และการให้องค์ความรู้แก่บุคลากรภายในหน่วยงาน เพื่อเป็นการปลูกฝังและปรับฐานความคิดของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานให้มีความตระหนักและสามารถแยกแยะเรื่องประโยชน์ส่วนตัวออกจากเรื่องประโยชน์ส่วนรวมได้จึงต้องมีการปลูกฝังสั่งสอน หรือถ่ายทอดแก่นของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งการแก้ไขปัญหานี้ต้องวางน้ำหนักไปที่การแก้ไขปัญหาคำความคิด พฤติกรรมการปฏิบัติของข้าราชการที่ไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของการเป็น “บุคคลสาธารณะ” หรือ “ข้าราชการสมัยใหม่” ใช้วิถีคิดแบบระบบเลขฐานสอง (Digital Thinking) ภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงต้านทุจริต” โดยใช้โมเดล “STRONG” มาขับเคลื่อนในการปรับฐานความคิดของบุคลากรในสังกัด กระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น ๗ รูปแบบ และสำนักงาน ป.ป.ช.กำหนดเพิ่มอีก ๒ รูปแบบ รวมทั้งสิ้น ๙ รูปแบบ นั้น

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว เห็นความสำคัญของการปลูกฝังและสร้างให้เกิดวัฒนธรรมทางความคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม จึงจัดโครงการอบรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตีนู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง และอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาด้านจริยธรรม และการรักษาวินัย รวมทั้งป้องกันมิให้กระทำผิดวินัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ลดการปฏิบัติงานที่เข้าข่ายทุจริตหรือเป็นเครื่องมือกระบวนการคอร์รัปชัน และสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีจิตสำนึกในการป้องกันและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ ตามหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. ๒๕๖๕

/เนื้อหา...

เนื้อหา

การอบรมหลักสูตรมีเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ผลประโยชน์ทับซ้อนโดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา(Anti-Corruption Education กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตี๋นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง
๒. การรักษาวินัย รวมทั้งป้องกันมิให้กระทำผิดวินัย

โดยนายพิชิตชัย เชิดชู นิติกรชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มกฎหมาย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว

บรรยายหัวข้อ ผลประโยชน์ทับซ้อนโดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตี๋นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง

คำว่า Conflict of Interests มีผู้ให้คำแปลเป็นภาษาไทยไว้หลากหลาย เช่น “การขัดกัน แห่งผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “การขัดกันระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนตัว” หรือ “ประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ขัดกัน” หรือบางท่านแปลว่า “ผลประโยชน์ขัดแย้ง” หรือ “ความขัดแย้งทางผลประโยชน์” การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Conflict of Interests นั้น ก็มีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใด ๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ไม่ควร จะกระทำ แต่บุคคลแต่ละคน แต่ละกลุ่ม แต่ละสังคม อาจเห็นว่าเรื่องใด เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมแตกต่างกันไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการ ขัดกันแล้วยังอาจมีระดับของความหนักเบา แตกต่างกันได้ อาจเห็นแตกต่างกันว่าเรื่องใดกระทำไม่ได้ แตกต่างกันไปอีก และในกรณีที่มีการฝ่าฝืน บางเรื่องบางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อย หรืออาจเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตำหนิ ตีฉิน นินทา ว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันตามสภาพ ของสังคม โดยพื้นฐานแล้วเรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นกฎ ศีลธรรมประเภทหนึ่งที่บุคคลไม่พึงละเมิดหรือฝ่าฝืน แต่เนื่องจากการฝ่าฝืนกันมากขึ้น และบุคคลผู้ฝ่าฝืน ก็ไม่มีความเกรงกลัวหรือละอายต่อการฝ่าฝืนนั้น สังคมก็ไม่ลงโทษหรือลงโทษไม่เพียงพอที่จะมีผล เป็นการห้ามการกระทำดังกล่าว และในที่สุดเพื่อหยุดยั้งเรื่องดังกล่าวนี้ จึงมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้น ๆ และเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้นตามลำดับ ประโยชน์ส่วนบุคคล (Private Interests) คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชน หรือเจ้าพนักงานของรัฐในสถานะเอกชน ได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มใน สังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหา ประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ เป็นต้น ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interests) คือ การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงาน

/รัฐวิสาหกิจ...

รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ) ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการด าเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการด าเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใด ๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วน รวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์ หรือมีการกระทำในลักษณะต่าง ๆ กันที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชนจะมีความแตกต่าง กันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ หรือด าเนินการในกิจการสาธารณะ ที่เป็นการด าเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในกิจการของรัฐหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบ แฝง หรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในรูปแบบต่าง ๆ หรือนำประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามา มีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจหน้าที่หรือดุลยพินิจในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ หรือดเนินการดังกล่าวนั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ในการทางเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ สำหรับตนเอง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรม และการทุจริต จริยธรรม เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต การกระทำที่ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต ย่อมเป็นความผิดจริยธรรมด้วย แต่ตรงกันข้ามการกระทำใดที่ฝ่าฝืนจริยธรรม อาจไม่มีความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต เช่น มีพฤติกรรมส่วนตัวไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมชู้สาว เป็นต้น

รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัด อยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบ ของตัวเงินหรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบ ของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น ๗ รูปแบบ และสำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดเพิ่มอีก ๓ รูปแบบ (รูปแบบที่ ๘ รูปแบบที่ ๙ และรูปแบบที่ ๑๐) รวมทั้งสิ้น ๑๐ รูปแบบ คือ

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits) ซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการรับผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ ของรัฐในการด าเนินการตามอำนาจหน้าที่

/๒. การทำธุรกิจ...

๒. การทำธุรกิจกับตนเอง (Self-dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เป็นการที่ เจ้าพนักงานของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงาน ที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้ เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ ทำให้หน่วยงานของรัฐทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Postemployment) เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐลาออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชน ที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่ง สาธารณะมาก่อน มักจะรู้ข้อมูลความลับ ขั้นตอนวิธีการทำงาน หรือมีอิทธิพลต่อเจ้าพนักงานของรัฐ ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ และใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้น หาประโยชน์ให้กับบริษัทและตนเอง

๔. การทำงานพิเศษ (Outside employment or Moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจ ที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงาน หรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างพิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการ สร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ที่ปรึกษา สังกัดอยู่ หรือกรณีที่เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากร ก็รับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชี ให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ ๑๗

๕. การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) เป็นสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานของรัฐ ใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูลภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง หรือพวกพ้อง อาจจะหาประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเข้าเอาประโยชน์เสียเอง เช่น ทราบว่า มีการตัดถนนผ่านบริเวณใด ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดิน เพื่อทำโครงการรัฐ ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น

๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการ ซึ่งจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว เช่น การน าเครื่องใช้ส านักงานต่าง ๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การน า รถยนต์ราชการไปใช้ในงานส่วนตัว

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Porkbarreling) เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่ หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง เช่น การที่รัฐมนตรีนอนุมัติโครงการ ไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อทำโครงการ ตัดถนนหรือสร้างสะพานในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลตนเองเป็นชื่อสะพานและถนนนั้น เพื่อแสดง ความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะประโยชน์

๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ เป็นการให้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติ หรือพวกพ้อง เช่น การที่เจ้าพนักงานของรัฐใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตน เข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน การแต่งตั้งคู่สมรสหรือลูกเข้ามารับตำแหน่งสำคัญ ๆ ในหน่วยงาน การใช้อำนาจแต่งตั้งหรือเลื่อนชั้นอย่างไม่เป็นธรรม การคัดสรร การคัดเลือกบุคลากรอย่างไม่โปร่งใส

๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าพนักงานของรัฐ หรือหน่วยงาน ของรัฐอื่น (Influence) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง โดยเจ้าพนักงานของรัฐใช้ตำแหน่ง หน้าที่ข่มขู่ ผู้ใต้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

๑๐. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่นๆ

บรรยายหัวข้อ วินัยของข้าราชการ

- การเสริมสร้างพัฒนาวิสัย และป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้บังคับบัญชา การรักษาวินัยของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่จะเกิดขึ้นได้ ผู้บังคับบัญชา ถือว่า มีบทบาทสำคัญที่จะเป็นผู้เสริมสร้างพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้น มีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย

- หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาทางด้านวินัย (พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑)

๑. รักษาวินัยของตนเองเป็นแบบอย่างที่ดี

๒. ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรม เทียงธรรม เสริมสร้างแรงจูงใจให้เป็น

ข้าราชการที่ดี

๓. เสริมสร้างและพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้กระทำความผิดวินัย (อบรม แนะนำให้ความรู้, ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง, สร้างขวัญกำลังใจจูงใจ สร้างทัศนคติที่ดี)

๔. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย (ต้องดำเนินการรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจ เช่น กรณีข้าราชการ ผู้มีอำนาจคือผู้ว่าราชการจังหวัด,กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ผู้มีอำนาจคือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการ รพ. เป็นต้น

๕. ป้องกันการกระทำผิด เช่น เอาใจใส่สังเกตการณ์ ขจัดเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สามารถดำเนินการป้องกันได้ เป็นต้น ยกตัวอย่างคดี รพ.หนึ่ง หัวหน้าการเงินย้ายจาก รพ. อื่น ก่อนย้ายมา มีฐานะพอมือพอกิน หลังย้ายมาเห็นว่า ร่ำรวยผิดปกติดังกล่าวถูกลือตเตอร์บ่อย ภายหลังตรวจสอบพบว่ามีการยักยอกเงินใน รพ. ๓๐ ล้านบาท กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาต้องสังเกตสิ่งบอกรเหตุ

- ข้าราชการที่ถูกดำเนินการทางวินัย เรียงลำดับตามประเภทความผิด ๓ ลำดับ ดังนี้

๑. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย/ระเบียบ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบ

แผนของทางราชการ

๒. ประพฤติชั่ว/ประพฤติเสื่อมเสีย (ชู้สาว)

๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการ/ขาดงาน

- วินัยข้าราชการ ให้ใช้ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- วินัยพนักงานราชการ ให้ใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
- วินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หากผิดวินัยร้ายแรงเป็นอำนาจของนายแพทย์

สาธารณสุขจังหวัด (ดูระเบียบหลักเกณฑ์ฯ ปี พ.ศ.๒๕๖๑)

- ต้นเรื่องการดำเนินการทางวินัย คือ มีผู้ร้องเรียน ทั้งลงชื่อและไม่ลงชื่อ, ออกข่าว, มาจากหน่วยงานอื่นมีการตรวจสอบ เมื่อมีต้นเรื่องแล้วให้ทำการสืบสวน และสอบสวน หากมีมูลให้แยกว่าเป็นการผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง หากกรณีพิจารณาแล้วเห็นว่าผิดวินัยร้ายแรงต้องออกแน่นอน คือ ปลดออก หรือ ไล่ออก (ปลดออกให้ถือเสมือนว่าเป็นการลาออก สิทธิยังคงอยู่เสมือนผู้ลาออกจากราชการ แต่หากไล่ออก กฎหมาย กบข. และบำนาญ ห้ามจ่าย) หากผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน หากถูกตัดเงินเดือนในรอบประเมินห้ามเลื่อนเงินเดือนในรอบประเมินนั้น

- ลูกจ้างชั่วคราวไม่มีโทษวินัย มีแต่ตักเตือนกับเลิกจ้าง แต่หากเลิกจ้างต้องนำประเด็นเข้าคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลก่อน

- กบข. บำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๓๙ กระทรวงการคลังเห็นว่าผู้ที่จะได้รับเงินบำเหน็จหรือบำนาญ ก่อนที่จะออกจากราชการ หากมีกรณีถูกสอบสวนวินัยร้ายแรง / ถูกฟ้องคดีอาญาในชั้นตำรวจ/อัยการ / ถูกฟ้องเป็นจำเลยในศาล ห้ามจ่ายเงินบำเหน็จหรือบำนาญ เว้นแต่ต้องทำสัญญาค้ำประกันทุกๆ ๓ ปี จนกว่าคดีจะถึงที่สุด (ศาล/อ.ก.พ.)

- การลงโทษเจ้าหน้าที่ได้ บุคคลต้องมีสภาพอยู่เป็นเจ้าหน้าที่ หากลาออกแล้วจะลงโทษไม่ได้ แต่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถสืบสวน สอบสวน ลงโทษย้อนหลังได้แม้จะลาออกไปแล้วก็ตาม โดยต้องดำเนินการภายใน ๓ ปี นับแต่พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ ยกเว้นตาย ถ้ายังไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ก็ไม่ต้องตั้งยุติเรื่อง แต่ถ้าตั้งแล้ว ให้รีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วว่าต้องถูกไล่ออกหรือไม่ หากไล่ออก ก็ไม่จ่ายบำเหน็จตกทอด ถ้าดำเนินการเกิน ๓ ปี นับแต่พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ จะดำเนินการลงโทษไม่ได้

- หากลาออกแล้ว มีการร้องเรียน เพิ่งพบหรือเพิ่งมีต้นเรื่องเข้ามาภายหลังที่เจ้าหน้าที่ลาออกไปแล้ว กฎหมายระบุว่าต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยภายใน ๑ ปี นับแต่เจ้าหน้าที่ได้ลาออกไป ถ้าตั้งแล้วให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี นับแต่เจ้าหน้าที่ได้ลาออกไป ถ้าดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยลงโทษไม่ได้ แต่คดีอาญา คดีแพ่งก็เป็นอีกกรณีหนึ่ง เช่น ทำโครงการประชุมโครงการศึกษาดูงาน เดินทางไป ๖๐๐ คน งบ สสจ. ผู้ร้องเรียนว่าโครงการนี้ไม่มีการอบรมสั่งให้ไปเที่ยว มีภาพถ่ายท่องเที่ยว จึงมีการสอบสวนผู้เสนอโครงการ (จำเลยที่ ๑), ผู้เห็นชอบ (จำเลยที่ ๒) ผู้เห็นชอบ (จำเลยที่ ๓) ผู้อนุมัติ (จำเลยที่ ๔) สตง.ตรวจสอบข้อมูล ๗ ปี ผลปรากฏว่า ผิดวินัยร้ายแรง เจตนาเอาเงินหลวงไปเลี้ยงเกษียณทำให้ราชการเสียหาย ส่ง สป.สธ. ดำเนินการ แต่ปรากฏว่า ๔ คนนี้เกษียณไป ๕ ปีแล้ว จึงรอดการผิดวินัย

/ผู้บริหาร...

- ผู้บริหาร และหัวหน้ากลุ่มงานบริหารการเงินบริจาคของ รพ. ๘๕ ล้าบบาท ไปเข้ามูลนิธิโรงพยาบาล ป.ป.ช. แจ้งว่ากรณีนี้ทุจริตสอบวินัยร้ายแรง ถูกไล่ออก เพราะแม้ผู้บริหารนั้นจะเกษียณไปแล้ว แต่ยังไม่ถึง ๑ ปี จึงตั้งคณะกรรมการสอบวินัยได้

- เบิกค่าตอบแทนเท็จทั้งหมดหรือบางส่วน, เบิกค่าเช่าบ้านเท็จ, ทุจริต, ใช้เงินหลวงไปใช้ส่วนตัว, ใช้รถราชการไปใช้ส่วนตัว, เรียกรับเงิน = ทุจริต = ปลดออก ไล่ออก, ละทิ้งงานเกิน ๑๕ วัน = ไล่ออก

- เล่นการพนัน พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ หากข้าราชการเล่นการพนัน บางอย่าง ถือเป็นประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงตามมติ ครม. คือ ประเภทการพนันบัญชี ก. เช่น ไฮโลว์ บาคารา ถั่ว บิลเลียดรู ส่วนบัญชี ข ถือเป็นประพฤตชั่วไม่ร้ายแรง หากจะเล่นต้องขอใบอนุญาต เช่น ไพ่ ฟุตบอลโต๊ะ สลากกินรวบ เป็นต้น (ตัดเงินเดือน) แต่ต่อมามติ ครม. วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ก.ม.หาตไทยเสนอสลากกินรวบ เจ้ามือ ผู้เดินขาย ผู้เล่น ให้ลงโทษสถานหนัก อย่างน้อยปลดออก (ประพฤตชั่วร้ายแรง) และต่อมามีการยกเลิกมติ ครม. นี้ จึงมีผลประพฤตชั่วไม่ร้ายแรง

- สั่งย้ายแล้วไม่ไปตามที่ได้รับมอบหมายเป็นเวลาติดต่อกัน ๑๕ วัน = ปลดออก ไล่ออก ตามหนังสือ มติ ครม. ลับที่ นร ๐๕๐๔๒/๒๐๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

- แจ้งข้อมูลเท็จคุณสมบัติ ผลงาน อวช. เท็จ = ผิดวินัยร้ายแรง ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมติ ก.พ. นร ๐๗๐๗.๓ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๒

- เสพยาเสพติด/ครอบครองยาเสพติด = ผิดวินัยร้ายแรง ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง นร ๐๗๐๙.๑/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ (ก.สาธารณสุขต้องเป็นตัวอย่างด้านสุขภาพ)

- ประพฤตชั่วร้ายแรง เช่น มีชู้ โดยที่ตนก็มีคู่สมรสอยู่แล้ว

- ผิดวินัยตามระเบียบเฉพาะ เช่น ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ : เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุ เช่น งานยังไม่เสร็จแต่ลงชื่อตรวจรับว่างานเสร็จแล้ว = ผิดวินัยตัดเงินเดือน (ม.๑๗๕) หรือ พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๐ ม. ๑๒๐

- ถ้าประสงค์จะลาออกจากราชการ เป็นสิทธิของผู้นั้น ระเบียบให้ยื่นล่วงหน้าก่อนออก ๓๐ วัน หากเรายื่นแล้ว หัวหน้าไม่ดำเนินการเสนอเรื่องต่อไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าครบ ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นในลาออกแล้ว ถือว่าเป็นการลาออกโดยผลของกฎหมายแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งผู้มีอำนาจลงนามอนุญาตให้ลาออก และไม่ถือว่าผู้นั้นขาดงานด้วย แต่ผู้มีอำนาจสามารถยับยั้งการลาออกได้ (ผู้มีอำนาจคือผู้ว่าราชการจังหวัด) ซึ่งยับยั้งได้ครั้งเดียว ไม่เกิน ๙๐ วัน และการติดสัญญาทุน ติดการพิจารณาทางวินัย ก็ไม่เป็นเหตุในการยับยั้ง เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิลาออก

- ผิดวินัยตามระเบียบทั่วไป เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกาย/ไว้ผม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๑๖ ไม่ให้ไว้ผมยาวปิดต้นผม (กรณีผมข้อมสืไม่สุภาพ ไม่มีความผิดเพราะไม่มีกฎหมายระบุให้เป็นความผิด จึงสามารถทำได้)

/ประโยชน์ที่ได้รับ...

ประโยชน์ที่ได้รับ

ต่อตนเอง

๑. มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
๒. รู้เท่าทันกระบวนการทุจริตคอร์รัปชัน และตระหนักถึงผลร้ายที่จะตามมาจากการทุจริตประพฤติมิชอบ

ต่อหน่วยงาน

๑. บุคลากรมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
๒. บุคลากรรู้เท่าทันกระบวนการทุจริตคอร์รัปชัน และตระหนักถึงผลร้ายที่จะตามมาจากการทุจริตประพฤติมิชอบ

ผลการดำเนินโครงการ

๑. วันที่จัดโครงการ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น.
๒. สถานที่จัดประชุม ห้องประชุมเฉลิมพระเกียรติฯ ชั้น ๔ อาคารผู้นอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว
๓. จำนวนผู้ที่เข้าร่วมประชุม/อบรม ๘๓ คน
๔. ชื่อวิทยากรที่บรรยาย นายพิชิตชัย เขิตชู
๕. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ มีผู้สนใจและเข้าร่วมอบรมในโครงการจำนวน ๘๓ คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่น้อยกว่า ๘๐ คน ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ และมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจหลังจบโครงการ
๖. งบประมาณที่ใช้ไปจริงตามโครงการ (รวมค่าวัสดุต่างๆ) จำนวน ๔,๖๐๐ บาท

ผู้รายงาน

(นางสาวนุสบา แข็งขัน)

ตำแหน่ง นิติกร

วันที่ ๒๖ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ผู้ตรวจรายงาน

(นางไชศรี เต็มเปี่ยม)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

๒๕

- อนุมัติ
- ทราบ/เห็นชอบ/ดำเนินการตามเสนอ
- ลงนัด
- มอบ/สำเนาแจ้ง.....

ก.ย. ๒๕๖๘

(นายสมคิด ยืนประโคน)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว